

ระเบียบมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
ว่าด้วยความประพฤติและวินัยของนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ว่าด้วยความประพฤติและวินัยของนักศึกษา เพื่อให้เป็นนักศึกษาที่ดี มีความรับผิดชอบ เคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่น มีความประพฤติดี ปฏิบัติชอบ อยู่ในกรอบของการเป็นนักศึกษาที่พึงประสงค์ของสังคม ดำรงไว้ซึ่งเกียรติ และศักดิ์ศรีของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมติคณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทนสภามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ คณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่แทนสภามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ว่าด้วยความประพฤติ และวินัยของนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

“วิทยาเขต” หมายความว่า วิทยาเขตแต่ละแห่งของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

“รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต” หมายความว่า รองอธิการบดีประจำวิทยาเขต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

“ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขต” หมายความว่า ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

“รองคณบดีประจำวิทยาเขต” หมายความว่า รองคณบดีประจำวิทยาเขต มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

“คณาจารย์” หมายความว่า อาจารย์ซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอน และการวิจัยในวิทยาเขตสังกัด มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานราชการ และให้หมายความรวมถึงบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิทยาเขต

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้ซึ่งศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติระดับปริญญาตรี

“ความประพฤติ” หมายความว่า ความเป็นไปอันเกี่ยวกับการกระทำ หรือการปฏิบัติตนของนักศึกษา

“วินัย” ...

“วินัย” หมายความว่า ระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ สำหรับควบคุมความประพฤติทางกาย วาจาของนักศึกษาให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ดึงมาเป็นแบบแผน อันหนึ่งอันเดียวกัน

“ให้ออก” หมายความว่า การให้พ้นจากสภาพการเป็นนักศึกษา โดยออกใบรับรองผลการศึกษา

“ไล่ออก” หมายความว่า การให้พ้นจากสภาพการเป็นนักศึกษาและให้ตัดชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา โดยไม่ออกใบรับรองผลการศึกษา

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่เกิดปัญหาจากการใช้ระเบียบนี้ และให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑ ความประพฤติ

ข้อ ๕ การประพฤติดนโดยทั่วไปของนักศึกษา

- (๑) ต้องยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- (๒) ต้องเป็นผู้มีประชาธิปไตยอันอยู่ในขอบเขตที่ถูกต้องเข้าใจในหน้าที่และสิทธิของผู้อื่น
- (๓) ต้องปฏิบัติตามตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง นโยบาย ของมหาวิทยาลัย และวิทยาเขต อย่างเคร่งครัด
- (๔) ต้องเป็นผู้ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียน
- (๕) ต้องรักษาศักดิ์ศรี เกียรติยศชื่อเสียง ของมหาวิทยาลัยและตนเอง
- (๖) ต้องเคารพและมีความกตัญญูต่อบิดามารดา คณาจารย์ ผู้มีพระคุณ
- (๗) ต้องมีความสามัคคีกลมเกลียว ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกัน และกัน
- (๘) ต้องมีมารยาท สุภาพเรียบร้อย และบุคลิกภาพที่ดี
- (๙) ต้องเป็นผู้อนุรักษ์ไว้ซึ่งวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงาม
- (๑๐) ต้องมีความเสียสละต่อส่วนรวม ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว
- (๑๑) ต้องช่วยกันรักษาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ของผู้อื่น หรือสาธารณะสมบัติ
- (๑๒) ต้องไม่เป็นผู้กระทำความผิดตามกฎหมายแพ่งและกฎหมายอาญา
- (๑๓) ความประพฤติอื่นที่เทียบเคียงได้ตาม (๑) ถึง (๒) และ (๔) ถึง (๑๒) ที่พึงปฏิบัติในการเป็นนักศึกษาที่ดี มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หมวด ๒ วินัยนักศึกษา

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง นโยบาย ของมหาวิทยาลัย วิทยาเขต คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่โดยเคร่งครัด หากฝ่าฝืนต้องรับโทษที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องเป็นนักศึกษาที่ดี มีความรับผิดชอบ เคารพในสิทธิของตนเอง และผู้อื่น มีความประพฤติดี ปฏิบัติชอบ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดำรงไว้ซึ่งเกียรติ และศักดิ์ศรี ของมหาวิทยาลัย

หมวด ๓ การกระทำความผิด

ข้อ ๘ กำหนดความผิดตามกรณีของความผิด ๒ กรณี ดังนี้

- (๑) ความผิดไม่ร้ายแรง
- (๒) ความผิดร้ายแรง

ข้อ ๙ ความผิดไม่ร้ายแรง มีลักษณะ ดังนี้

- (๑) ประพฤติผิดข้อบังคับมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ว่าด้วยระเบียบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายของนักศึกษา
- (๒) ไม่ปฏิบัติหรือชักนำให้ผู้อื่น ไม่ปฏิบัติตาม กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือวิทยาเขต
- (๓) เข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมโดยมีพฤติกรรมส่อไปในทางเสื่อมเสีย
- (๔) แสดงกิริยาก้าวร้าว ลบหลู่ ดูหมิ่น หมิ่นประมาท เหยียดหยาม กลั่นแกล้ง หรือกระทำการที่ไม่ควรใด ๆ ต่อนักศึกษาด้วยกัน
- (๕) กระทำการใด ๆ อันเป็นการรบกวน ขัดขวาง หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น
- (๖) มีพฤติกรรมส่อไปในทางอนาจาร กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือประพฤติดิสัยธรรมอันดี
- (๗) ลบหลู่ ดูหมิ่น หรือข่มขู่คณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย
- (๘) เล่นการพนัน หรือกระทำการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการพนัน หรือมีส่วนเกี่ยวข้องข้องสนับสนุน การพนันที่ผิดกฎหมายทุกชนิด
- (๙) กระทำการใด ๆ แก่ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยโดยเจตนาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย
- (๑๐) จัดทำ เผยแพร่ หรือมีไว้ในครอบครองสื่อลามกอนาจาร หรือการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น
- (๑๑) ปลอมลายมือชื่อผู้อื่น ปลอมแปลงเอกสาร หรือแก้ไขข้อความในเอกสารที่แท้จริง และใช้เอกสารเช่นนั้นเป็นหลักฐานต่อมหาวิทยาลัย
- (๑๒) ความผิดอื่นที่เทียบเคียงได้กับความผิดในประเภทนี้

ข้อ ๑๐ ความผิดร้ายแรง มีลักษณะ ดังนี้

- (๑) เป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุนให้เกิดเหตุรุนแรงร้ายแรงขึ้นในมหาวิทยาลัย หรือก่อให้เกิดการแตกแยกความสามัคคีระหว่างนักศึกษาและส่วนรวม หรือก่อการทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ หรืออันตรายสาหัส ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
- (๒) มีสิ่งเสพติดให้โทษไว้ในครอบครอง ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๘ พ.ศ. ๒๕๖๔) หรือมีไว้เพื่อจำหน่าย รวมทั้งเป็นตัวแทนขาย หรือจำหน่ายซึ่งยาเสพติด หรือสิ่งเสพติดให้โทษ
- (๓) การกระทำอื่นใด อันเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัย

(๔) กระทำผิด...

(๔) กระทำผิดอาญาโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) พกพาอาวุธ วัตถุประสงค์ สิ่งผิดกฎหมาย หรือสิ่งอื่นใด ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย ชีวิต หรือทรัพย์สินของผู้อื่น เข้ามาในมหาวิทยาลัย เพื่อใช้หรือจะใช้ในการก่อเหตุความวุ่นวาย หรือความรุนแรง

(๖) ความผิดอื่นที่เทียบเคียงได้กับความผิดในประเภทนี้

หมวด ๔

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๑ ให้รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความประพฤติ ในการดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๒ ให้มีคณะกรรมการสอบสวนความประพฤติ ประกอบด้วย

(๑) ผู้ช่วยอธิการบดีประจำวิทยาเขต ฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจการพิเศษ เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองคณบดีประจำวิทยาเขต เป็นกรรมการ

(๓) หัวหน้าแผนกที่รับผิดชอบด้านความประพฤติและวินัย เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการสอบสวนความประพฤติ มีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาให้ได้ว่าซึ่ง ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำความผิดของนักศึกษา สรุปข้อเท็จจริง พยานหลักฐาน และความเห็นเสนอ ต่อรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตที่นักศึกษาผู้นั้นสังกัดอยู่

เว้นแต่ในกรณีที่การกระทำที่ถูกกล่าวหาของนักศึกษาอยู่ในระหว่างการดำเนินการตาม กระบวนการยุติธรรม ให้วิทยาเขตชะลอการลงโทษไว้ก่อนจนกว่ากระบวนการดังกล่าวจะยุติ

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการสอบสวนความประพฤติ ต้องดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน สามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับการแจ้งการกระทำความผิดของนักศึกษา

กรณีการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยาย ระยะเวลาการสอบสวนออกไปได้ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน ให้อยู่ในดุลยพินิจของรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต ที่นักศึกษาผู้นั้นสังกัดอยู่

การสอบสวนจะต้องมีการแจ้งข้อกล่าวหา และแสดงพยานหลักฐานที่ให้นักศึกษาทราบ

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการสอบสวนความประพฤติ พิจารณาความผิดพร้อมแสดงข้อเท็จจริง ต่อรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต แล้วแจ้งให้นักศึกษารับทราบ

หมวด ๕ บทลงโทษ

ข้อ ๑๖ บทลงโทษ มี ๒ กรณี ได้แก่

(๑) ความผิดไม่ร้ายแรง ให้ลงโทษโดยการ

(ก) ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

(ข) ทำทัณฑ์บน

(ค) ให้พักการศึกษา

(๒) ความผิดร้ายแรง ให้ลงโทษโดยการ

(ก) ให้ออก

(ข) ไล่ออก

ข้อ ๑๗ ความผิดไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการลงโทษ ดังนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร ใช้ในกรณีที่เป็นการผิดไม่ร้ายแรงครั้งแรก

(๒) ทำทัณฑ์บน ใช้สำหรับกรณีที่นักศึกษาได้กระทำความผิดซ้ำ หรือทำนองเดียวกันกับที่เคยถูกลงโทษว่ากล่าวตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรมาแล้ว การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อนักศึกษา ผู้กระทำความผิด และเชิญบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมารับทราบ

(๓) ให้พักการศึกษา ใช้สำหรับกรณีที่นักศึกษากระทำความผิดที่ได้รับบทลงโทษ (๒) มาแล้ว ๒ ครั้ง โดยให้พักการศึกษา มีกำหนดไม่เกินครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา ให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร และเชิญบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมารับทราบ

ข้อ ๑๘ ความผิดร้ายแรง ให้ดำเนินการลงโทษให้พ้นสภาพนักศึกษา โดยการให้ออก หรือไล่ออกให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร และเชิญบิดา มารดา หรือผู้ปกครองมารับทราบ

ข้อ ๑๙ ให้รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตที่นักศึกษาผู้นั้นสังกัดอยู่เป็นผู้มีอำนาจสั่งบทลงโทษ โดยให้ทำเป็นประกาศการลงโทษ พร้อมแสดงข้อเท็จจริงว่านักศึกษาถูกลงโทษกระทำความผิดในกรณีใด

ข้อ ๒๐ เมื่อนักศึกษารับทราบบทลงโทษเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงสามารถยื่นเอกสารขอทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยหรือสังคม เพื่อขอปรับลดความผิด และให้เป็นหน้าที่ของนักศึกษาที่จะร้องขอต่อรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต

ข้อ ๒๑ การกำหนดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยหรือสังคม ให้เป็นไปตามประกาศของวิทยาเขต

หมวด ๖ การอุทธรณ์

ข้อ ๒๒ การอุทธรณ์การลงโทษ ให้อุทธรณ์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการลงโทษ

ข้อ ๒๓ การอุทธรณ์การลงโทษ ให้นักศึกษาที่ถูกลงโทษอุทธรณ์ได้เท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นซึ่งจะมอบให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรม และลงลายมือชื่อ และที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ข้อ ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนความประพฤติได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่นหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตที่นักศึกษาสังกัดอยู่

ข้อ ๒๕ การอุทธรณ์การลงโทษ ให้ทำหนังสืออุทธรณ์ถึงรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตที่นักศึกษาสังกัดอยู่

ข้อ ๒๖ อุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นอุทธรณ์ที่ต้องในสาระสำคัญตามข้อ ๒๓ และข้อ ๒๕ และได้อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๒๒

ในกรณีที่มิมีปัญหาว่าอุทธรณ์รายใดเป็นอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตที่นักศึกษาสังกัดอยู่ เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตที่นักศึกษาสังกัดอยู่ ไม่รับอุทธรณ์การลงโทษไว้พิจารณาให้เป็นที่สุด และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๒๗ ผู้อุทธรณ์จะขอถอนอุทธรณ์ก่อนที่รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตที่นักศึกษาสังกัดอยู่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตที่นักศึกษาสังกัดอยู่

ข้อ ๒๘ ให้รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตที่นักศึกษาสังกัดอยู่ส่งหนังสืออุทธรณ์ให้คณะกรรมการสอบสวนความประพฤติเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ และนำเสนอความเห็นต่อรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตที่นักศึกษาสังกัดอยู่

ข้อ ๒๙ เมื่อรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตที่นักศึกษาสังกัดอยู่ ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์การลงโทษแล้ว

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องและเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้ยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่านักศึกษาที่ถูกลงโทษได้กระทำผิดวินัย แต่ควรได้รับโทษหนักขึ้น ให้เพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น

(๓) ถ้าเห็นว่า...

(๓) ถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด และเห็นว่านักศึกษาที่ถูกลงโทษได้กระทำผิดวินัย ควรได้รับโทษเบาลง ให้ลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง

(๔) ถ้าเห็นว่าการส่งลงโทษไม่ถูกต้อง และเห็นว่าการกระทำของนักศึกษาที่ถูกลงโทษไม่เป็นความผิดวินัยหรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ ว่านักศึกษาที่ถูกลงโทษกระทำผิดวินัย ให้ยกโทษ

ทั้งนี้ ร้องอธิการบดีประจำวิทยาเขตที่นักศึกษาสังกัดอยู่ ต้องพิจารณาคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่ได้รับการอุทธรณ์

ข้อ ๓๐ เมื่อร้องอธิการบดีประจำวิทยาเขตที่นักศึกษาสังกัดอยู่ ได้มีมติตามข้อ ๒๙ แล้วให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบ ทั้งนี้คำวินิจฉัยดังกล่าว ให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

พลตำรวจเอก

(สุนทร ช้ายขวัญ)

ประธานกรรมการ

ปฏิบัติหน้าที่แทนสภามหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ